

A [REDACTED] Budapesten, a 2021. február hó 4. napján megtartott nyilvános előkészítő ülésen, valamint a 2021. szeptember hó 14. és a 2022. május hó 5. megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

[REDACTED]
vádlott

bűnös

két rendbeli zaklatás vétségében [Btk. 222. § (1) bekezdés].

Ezért őt a bíróság - egységes intézkedésként - megrovásban részesíti.

I n d o k o l á s

I.

[1] A Budapesti V. és XIII. Kerületi Ügyészség a [REDACTED] számú, 2020. július hó 8. napján kelt és a bíróságra 2020. július hó 9. napján érkezett [REDACTED] vádlott ellen, két rendbeli a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 222. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő zaklatás vétsége miatt.

[2] A vádirati tényállás szerint, [REDACTED] vádlott 2019. május hónapban kettő alkalommal megjelent [REDACTED] sértett [REDACTED] szám alatti plébánosi lakásánál és az első alkalommal 22:00 óra körüli időben a bejárati ajtót rugdosta, majd mivel nem engedte be őt senki, távozott a helyszínről. A vádlott másnap újból megjelent a fenti címen a [REDACTED] való kapcsolatfelvétel céljából, melynek során a vádlott arra kérte [REDACTED] sértettet, hogy álljon ki mellette a gyermekkorában – egy azóta már laicizált pap által – [REDACTED] sérelmére elkövetett szexuális zaklatás miatt, valamint segítse őt abban, hogy [REDACTED] bíboros bocsánatot kérjen tőle, ellenkező esetben, meg fogja zavarni a szentmiséket és nyilvános botrányt csinál.

[3] [REDACTED] vádlott ezt követően 2019. május és június hónapokban három alkalommal megjelent a Budapest V. kerület, Szent István tér 1. szám alatti Szent István Bazilikában [REDACTED] sértett által tartott misén, valamint további 2 esetben vallási vezetőket bíráló

szórólapokat helyezett el a Szent István Bazilika épületében. Ezen túl [REDACTED] vádlott a 2019. március 29. napja és 2019. június 05. napja közötti időszakban telefonon is napi rendszerességgel kísérelt meg kapcsolatba lépni [REDACTED] sértettel az akarata ellenére. Ennek során a vádlott az általa használt [REDACTED] hívószámú telefonkészülékről 46 alkalommal hívta – ebből 20 esetben 20:00 óra utáni időpontban – eredménytelenül a sértett lakásának vezetékes hívószámát, valamint 4 alkalommal – ebből 3 esetben hivatali időn túl – a Szent István Bazilika Plébániájának vezetékes hívószámát, melyek közül 3 hívást fogadtak.

[4] [REDACTED] vádlott továbbá az általa használt [REDACTED] hívószámú telefonkészülékről 2019. április 04. napja és 2019. június 12. napja között összesen 22 alkalommal kereste [REDACTED] érseki általános helynök sértettet is az akarata ellenére a munkahelyén, az [REDACTED], mely hívások sikeresek voltak. A vádlott 2019. június 12. napján – miután már négy alkalommal a munkahelyén kereste a sértettet – 12 óra 50 perc és 13 óra 26 perc között 6 alkalommal próbált kapcsolatba lépni a sértettel a mobiltelefonján is. A vádlott továbbá 2019. június 12. napja és 2019. július 15. napja között összesen 23 db sms üzenetet küldött a sértettnek. A vádlott az üzenetekben több alkalommal, így 2019. július 15. napján is megfenyegette [REDACTED] sértettet azzal, hogy ha nem kérnek tőle hivatalos levélben vagy nyilvánosan bocsánatot, akkor meg fogja zavarni a szertartásokat. Ezen túlmenően a vádlott ezen időszakban további két e-mail üzenetet is küldött a sértettnek.

[5] Mindezek alapján [REDACTED] vádlott a személyes megjelenéseivel, a telefonhívásokkal, valamint az sms és e-mail üzenetekkel az érintettek akarata ellenére rendszeres kapcsolatfelvételt törekedett [REDACTED] sértettekkel, alkalmatlankodva, több alkalommal fenyegetőzve háborgatta őket, mellyel a sértettek mindennapi életébe önkényesen beavatkozott, a munkájukat megzavarta.

[6] [REDACTED] sértett 2019. június hó 5. napján, [REDACTED] sértett 2019. augusztus hó 1. napján zaklatás vétsége miatt joghatályos magánindítványt terjesztettek elő [REDACTED] vádlottal szemben a Btk. 231. § (2) bekezdésére figyelemmel, annak megtételére a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 378. § (2) bekezdésében meghatározott módon és a Be. 378. § (3) bekezdésében meghatározott törvényes határidőn belül került sor.

[7] E körben a bíróság rámutat arra, hogy a magánindítvány természetét tekintve meghatározott jogosultak által tehető feljelentés, és a magánindítványra üldözendő cselekmények esetében a büntetőeljárás feltétele. A hatályos büntetőeljárásról szóló törvény szerint, magánindítványnak nem csupán az előterjesztésére jogosultnak bármely olyan nyilatkozata tekinthető, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kifejezetten kívánja, hanem ezen jogosult feljelentése is. A hatályos joganyag a feljelentés legális definícióját a nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 8.) Korm. rendelet 124. § (1) bekezdésének a) és b) pontja határozza meg, mely szerint a feljelentés olyan írásban, a hatóságnak vagy hivatalos személynek címzett beadvány, illetve a hatóság vagy hivatalos személy előtt szóban, személyesen tett nyilatkozat, amely a büntetőeljárás lefolytatására jogosult szerv előtt meghatározott vagy ismeretlen személy által elkövetett bűncselekmény gyanújára utaló tényállítást, vagy erre utaló adatot, illetve a büntetőeljárás lefolytatására jogosult szerv, hatóság vagy hivatalos személy előtt a büntetőeljárás lefolytatására irányuló indítványt tartalmaz.

[8] Jelen ügyben a - védői érveléssel szemben - a bíróság megállapította, hogy a sértettek többek között azért tettek feljelentést, mert őket a vádlott, az általuk megjelölt időszakban zaklatta, melyből félreérthetetlenül kiderült, hogy ki ellen és milyen bűncselekmény miatt tettek feljelentést, amely sértetti nyilatkozat jogi természetének sajátossága implicite az is, hogy magában foglalja a büntetőeljárás megindításának az igényét.

[9] [REDACTED] számú, 2020. szeptember hó 15. napján kelt - tárgyalás mellőzésével hozott - büntetővégzésében [REDACTED] vádlottat két rendbeli, a Btk. 222. § (1) bekezdésébe ütköző zaklatás vétsége miatt próbára bocsátotta, és a próbaidő tartamát 1 év 3 hónapban határozta meg.

[10] A fenti végzés vonatkozásában a vádlott védője - törvényes határidőn belül - tárgyalás tartását kérte, tekintettel arra, hogy a vádlott nem követett el bűncselekményt.

[11] A Pesti Központi Kerületi Bíróság az ügyben 2021. február hó 4. napján tartott előkészítő ülésen a tárgyalás mellőzésével hozott büntetővégzést hatályon kívül helyezte.

II.

[12] A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a bíróság az alábbi tényállást állapította meg.

[13] [REDACTED] vádlott a nyomozás során rögzített személyi körülményei szerint, általános iskolát végzett, a [REDACTED] ügyvezetőjeként dolgozik, melyből havi nettó 60.000,- forint jövedelme származik. Nőtlen családi állapotú. Betegségben nem szenved. Büntetlen előéletű.

[14] [REDACTED] vádlott 2019. május hónapban két alkalommal megjelent [REDACTED], a [REDACTED] sértett [REDACTED] szám alatti plébánosi lakásánál és az első alkalommal 22 óra körüli időben a bejárati ajtót megrúgta, majd mivel nem engedte be őt senki, távozott a helyszínről. A vádlott másnap újból megjelent a fenti címen a [REDACTED] való kapcsolatfelvétel céljából, melynek során a vádlott arra kérte [REDACTED] sértettet, hogy álljon ki mellette a gyermekkorában – egy azóta már laicizált pap által – sérelmére elkövetett szexuális zaklatás miatt, valamint segítse őt abban, hogy [REDACTED] bíboros bocsánatot kérjen tőle, ellenkező esetben, a sértett által tartandó szentmisén, beszéde közben fel fog állni és kérdést fog hozzá intézni, valamint kijelentette azt is, hogy ha kell a nap huszonnégy órájában fog az irodája vagy plébániája elé ülni és addig fogja őt vegzálni ezzel a témával kapcsolatosan, ameddig a lelkiismerete meg nem szólal.

[15] [REDACTED] vádlott ezt követően 2019. május és június hónapokban több alkalommal megjelent a Budapest V. kerület, Szent István tér 1. szám alatti Szent István Bazilikában, ahol az ott dolgozó személyek révén [REDACTED] sértettel kívánt kapcsolatba lépni, a sértett által tartott misén is megjelent, valamint vallási vezetőket bíráló szórólapokat helyezett el a Szent István Bazilika épületében. Ezen túl [REDACTED] vádlott 2019. március hó 29. napja és 2019. június hó 5. napja közötti időszakban telefonon is rendszeresen megkísérelt kapcsolatba lépni [REDACTED] sértettel az akarata ellenére. Ennek során a vádló [REDACTED] hívószámú telefonkészülékről 2019. április hó 8. napján 13 alkalommal, 2019. május hó 20. napján 13 alkalommal, 2019. május hó 21. napján 6 alkalommal, 2019. május hó 22. napján 6 alkalommal, 2019. május hó 31. napján 1 alkalommal, valamint 2019. június hó

4. napján 7 alkalommal, összesen 46 alkalommal hívta – ebből húsz esetben 20 óra utáni időpontban – eredménytelenül a sértett lakásának vezetékes hívószámát, valamint 2019. március hó 29. és 2019. április hó 26. napja közötti időben 4 alkalommal – ebből három esetben hivatali időn túl – a Szent István Bazilika Plébániájának vezetékes hívószámát, melyek közül három hívást fogadtak.

[16] [REDACTED] vádlott fentiekén túlmenően, 2019 áprilisa és 2019 júliusa közötti időben [REDACTED] [REDACTED] sértettel is rendszeresen fel kívánta venni a kapcsolatot a sértett akarata ellenére abból a célból, hogy a Magyar Katolikus Egyház tőle, az őt gyermekkorában ért szexuális zaklatás miatt nyilvánosan kérjen bocsánatot. Ennek érdekében az általa használt [REDACTED] hívószámú telefonkészülekről, a sértett munkahelyén, az [REDACTED], 2019. április hó 4. napján 1 alkalommal, 2019. április hó 9. napján 3 alkalommal, 2019. április hó 10., 2019. április hó 11., 2019. április hó 12. napján 1-1 alkalommal, 2019. április hó 15. napján 6 alkalommal, 2019. április hó 17. napján 2 alkalommal, 2019. május hó 3. napján 1 alkalommal, 2019. június hó 9. napján 1 alkalommal, 2019. június hó 12. napján 3 alkalommal, összesen 20 alkalommal kereste, mely hívások sikeresek voltak. A vádlott 2019. június 12. napján – miután már négy alkalommal a munkahelyén kereste a sértettet – 12 óra 50 perc és 13 óra 26 perc között hat alkalommal próbált kapcsolatba lépni a sértettel a mobiltelefonján is. A vádlott továbbá összesen 31 db sms üzenetet küldött a sértettnek 2019. június hó 12., 2019. június hó 15., illetve 2019. július hó 15. napján.

[17] Ezen túlmenően a vádlott e-mail címéről [REDACTED] címzett összesen 6 db. elektronikus üzenetet küldött 2019. július hó 15., illetve 2019. július hó 29. napján, melyben arra hívta fel [REDACTED], hogy amennyiben nem kérnek tőle bocsánatot az ügykezelésének sajátosságai miatt, illetve nem biztosítják arról, hogy kivizsgálják [REDACTED] 2003-as ügykezelését, akkor a bíboros úr nyilvános szertartásain, illetve [REDACTED] beiktatásán nyilvánosan, a szertartáson fogja erre megkérni a hívek előtt.

III.

[REDACTED]
[REDACTED] tanúk vallomása, a vádlott által küldött sms és e-mail üzenetek, a hívásforgalmi adatok, a vádlott és [REDACTED] sértett közötti beszélgetés hanganyaga, a rendőri jelentések, illetve az egyéb okirati bizonyítékok alapján állapította meg.

[19] [REDACTED] vádlott az eljárás során végig következetesen tagadta bűnösségét, a nyomozás során e körben előadta, hogy soha senkit nem fenyegetett meg erőszakos dologgal, illetve nem akart rosszat, azt szerette volna elérni, hogy kiálljanak az igaza mellett és más fiatal ne járjon úgy mint ő gyermekként. Cselekményének előzményeként kitért arra, hogy 1999 és 2003 között őt, [REDACTED] atya mellett diakónusként szolgálatot teljesítő személy szexuálisan zaklatta, akit azóta felmentettek hivatása alól. A jelen ügy tárgyát képező cselekménnyel kapcsolatosan elmondta, hogy [REDACTED] atyát valóban felkereste a lakásánál, de mivel nem tartózkodott otthon, ezért dühből és elkeseredettsége miatt belerúgott az ajtajába, majd másnap, a sértettel egyeztetett időpontban ismételten felkereste őt, ahol segítségét kérte annak elintézésében, hogy [REDACTED] bíboros kérjen tőle bocsánatot, illetve vizsgálódjon [REDACTED] vonatkozásában, aki korábban nem megfelelően kezelte a

molesztálási ügyét. Ezen beszélgetés során nem volt erőszakos, nem volt durva, azonban nem kívánt segíteni számára.

[20] Elismerte, hogy több szentmisén is járt a Szent István Bazilikában, ahol szórólapokat helyezett el, annak érdekében, hogy a külföldi turisták is lássák, hogy hogyan kezelik hazánkban a papok által szexuálisan zaklatott áldozatok ügyét. A szentmiséken való megjelenése alkalmával nem zaklatott senkit, a Keresztény Rádió születésnapja alkalmából tartott misére azért ment el, mert azt remélte, hogy [REDACTED] r bocsánatot kér tőle. Ennek során az volt a terve, hogy ha nem történik meg a bocsánatkérés, akkor majd a mise után keresi fel [REDACTED] a kérdéseivel.

[21] Kifejtette azt is, hogy az általa elszenvedett molesztálási ügyben [REDACTED] volt a vizsgálóbizottság vezetője, ezért került vele kapcsolatba. A vizsgálat 2015 év nyarától 2016 novemberéig tartott, de ennek lezárásól nem kapott hivatalos iratot, egészen 2019-ig egy róla szóló cikk megjelenését követően. [REDACTED] 2015-ben, a meghallgatása végén biztosította arról, hogyha bármi kérdése vagy kérése van irányába vagy hívja őt a saját mobiltelefonszámon vagy küldjön számára sms-üzenetet. Elmondta azt is, hogy a 2015. és 2016. évben összesen kb. 50 alkalommal, majd 2016 és 2019 közötti időben is hívta többször [REDACTED] illetve tértivevényes levelet, e-mail üzeneteket is küldött számára, amire nem kapott választ, azonban nem akarta őt zaklatni, csak szeretett volna az igaza mellett kiállni továbbra is. Ezen hívások alkalmával nem sikerült [REDACTED] l beszélnie, talán csak egy-két alkalommal a 2015. évben. Egyebekben sajnálta a történeteket és ígéretet tett arra, hogy nem fogja a sértetteket keresni, mivel zaklatásnak tekintették az általa kezdeményezett kapcsolatfelvételt.

[22] A tárgyaláson a vádlott a jelen ügy tárgyát képező bűncselekmény előzményeiről, háttéréről részletes nyilatkozatot tett. E tekintetben előadta, hogy gyermekkorában szexuális bántalmazás áldozata volt, akikre felnézett papok, azoktól segítséget nem kapott. Azért küzdött, hogy másokkal ne történhessen meg az, hogy akit gyermekkorában szexuálisan zaklatnak, akitől segítséget kér, azok visszautasítják, megalázzák.

[23] Részletesen kitért arra, hogy [REDACTED] kiskora óta ismerte, bensőséges kapcsolat alakult ki közöttük, illetve arra is, hogy őt 1999 és 2003 között milyen módon zaklatta szexuálisan [REDACTED] pap, mely komoly lelki gyötrelmet okozott számára. Kitért e körben az ügyének egyház általi, illetve állam általi kivizsgálásának menetére, melynek egyházi vonatkozású eljárásában [REDACTED] voltak a vizsgálók. A 2003-ban tett panaszával nem foglalkoztak, elutasították, majd 2015-ben ismételten kérte ügyének kivizsgálását, melynek során meghallgatták, és biztosították arról, hogy az eljárás végén megismerheti a keletkezett iratokat, valamint tájékoztatják annak eredményéről.

[24] Ezután 2015. június 29-én értesült arról a Magyar Kurír weboldaláról, hogy [REDACTED] [REDACTED] felfüggesztették az eljárás idejére papi tevékenysége alól, de ennek oka nem volt megjelölve, bár biztos volt abban, hogy az ő ügyében zajló vizsgálat miatt történt ez. Ennek ellenére látott olyan fotókat az interneten ahol [REDACTED] gyerekeket táboroztatott, miséket koncelebrált, ezért felhívta [REDACTED] aki tájékoztatta arról, hogy [REDACTED] eltiltották a papi tevékenységtől, de ha ezt a tiltást ő nem tartja tiszteletben, nem tudnak vele mit csinálni. Az eljárás további szakaszában felmerült problémája kapcsán [REDACTED] nem tudta elérni, segítséget nem kapott tőle, ezért 2016-ban személyesen próbálta [REDACTED]

felvenni a kapcsolatot, hogy segítséget kérjen tőle, de ez eredményre nem vezetett. Ennek hatására fordult a sajtóhoz a társadalmi nyomás kieszközölése érdekében.

[25] Ezután 2016 októberében a Magyar Kurírban megjelent, hogy egy papot felmentettek a szolgálata alól, azaz eltiltották papi tevékenységétől, de a nevét nem tüntették fel. Álláspontja szerint a közlemény megszővegezése elrelativizálta az általa elkövetett abúzust, ugyanis az azt sugallta, hogy a bántalmazás nem történt meg és hiányolta az egyház felelősségvállalását az ügyben, valamint elköteleződését a jövőbeni esetleges áldozatok védelmére. Sérelmezte továbbá azt is, hogy bocsánatot nem kértek tőle. Ráadásul megkeresésére [REDACTED] 2019 májusában írt válaszában azt állította, hogy a 2003-as vizsgálata során azért nem vett fel jegyzőkönyvet a panaszáról, mert abban semmi olyan cselekmény nem volt, ami bűncselekmény lenne, ezért úgy érezte megkérdőjelezi az igazát.

[26] A jelen ügy tárgyát képező cselekményekkel kapcsolatosan elismerte, hogy 2019 áprilisa és júniusa között többször kereste hivatali minőségükben [REDACTED], az őt ért szexuális abúzus miatti ügyben, hivatalos eljárásban, a hivatali rendet és a fokozatosság elvét követve, melynek során mindig tájékoztatta az ügyintézőt hogy miért keresi, nem névtelenül telefonált, elfedve az igazságot. Ő neki sohasem mondták hogy nem megfelelőek a megkeresései, nem szólították fel, hogy hagyja abba, nem jelezték hogy azok zavaróak lennének. Hangsúlyozta azt is, hogy [REDACTED] ajtaját nem nyomásgyakorlásként vagy megfélemlítés céljából rúgta meg, hanem elkeseredettségéből. Miután másnap személyesen találkoztak, [REDACTED] személyesen engedte be magához, de semmilyen felelősséget nem vállalt az ügyben. Kitért arra is, hogy nem mondott olyat, hogy ha nem kérnek bocsánatot tőle, botrányt fog okozni a szentmisén, ez nem is volt célja, azt mondta, hogy kérdéseket fog feltenni a misén, mivel más módon nem lehetett az atyákat elérni. Célja nem a zavarásra, hanem a bocsánatkérésre, az eljárási protokoll kidolgozására irányult. Elismerte, hogy többször megjelent a misén, de nem azért, hogy megzavarja azokat, hanem imádkozás céljából. 2019. június 4-ei misén azt várta, hogy [REDACTED] bocsánatot kér a szexuális kizsákmányolás gyerekáldozataitól, de erre nem került sor. Ennek keretében a szórólapok kihelyezése figyelemfelhívás volt a részéről, ami a szólásszabadság egy megnyilvánulási formája, az az egyházi vezetők, mint közszereplők eljárására vonatkozott. Eseményt, szertartást nem zavart meg, egy félreeső helyen helyezte el azokat.

[27] [REDACTED] a vádbeli időszakban szereplő 72 napból 7 olyan eset volt amikor felhívta, tehát 11 naponként történt hívás, ami álláspontja szerint nem volt rendszeres jellegű. Ezekre érdemben egy kivétellel nem reagáltak. Hangsúlyozta, hogy a papoknál nem válik ketté a hivatali és magánélet, egy helyen élnek és dolgoznak. 2019. április 8-án hívta napközben, utána május 20-án este, majd május 21-én ismét felhívta, ami eredményre vezetett és ekkor beszélt vele [REDACTED], aki be is engedte magához. Őt nem zavarni akarta a telefonhívások alkalmával, hanem azért telefonált hogy több esélye legyen elérni őt. Nem jelezte számára, hogy ne keresse őt vagy egy egyébként terhes lenne számára, illetve a hivatali munkatársak sem mondták ezt neki. Mivel [REDACTED] adta meg a privát számát, ezért úgy gondolta keresheti.

[28] [REDACTED] a vádbeli időszakban a hivatali számán 20 alkalommal, 10 különböző napon hívta 73 nap leforgása alatt, azaz átlagban 3 és fél naponta kereste. Ez [REDACTED] hivatali száma volt, hivatalos ügyben, hivatalos formában kerestem a nyilvános telefonszámon. Ennek során nem tudott beszélni [REDACTED] és nem tudta, hogy tudott-e az ő megkereséseiről egyáltalán, véleménye szerint ez nem háborgatás volt a részéről, mert

hivatalos ügyben kereste és nem válaszoltak a megkereséseire. Mobiltelefonján azért kereste [REDACTED] mert június 12-én levelet kapott tőle, melyben az állt, hogy lezárult az ügye és az eltiltott pap [REDACTED] volt, melyről eddig nem volt hivatalos információja. Azért akart vele beszélni, mert [REDACTED] azt állította, hogy [REDACTED] lelki segítségét felajánlotta számára, de azt nem tudta, hogy pontosan mit értett ezalatt. Az általa elküldött 6 db. sms-ben pedig arra kérte az atyát, hogy kérjen tőle az egyház bocsánatot, tekintettel arra, hogy az egyház hallgatott az ügye állásáról mindvégig, az ügy kezelésében hibát vétettek.

[29] Véleménye szerint a sűrűbb megkeresései eredménnyel jártak a jogos érdeke és a közérdek érvényesítésében. A sértettek tevékenységét a megkeresésekkel nem akadályozta, nagyobb nyomást, felszültséget nem kelthetett bennük. Nem volt fenyegető, nem jelentett jelentős beavatkozást az életükbe.

[30] [REDACTED] tanú nyomozás során tett vallomását a bíróság felolvasás útján tette a bizonyítási eljárás részévé, ugyanis a tanú 2021. február hó 26. napján elhunyt. A tanú 2019. június hó 5. napján azért tett feljelentés [REDACTED] vádlott ellen, mert pár hónapja zaklatja, személyesen megjelenik a bazilikában abból a célból, hogy vegye rá [REDACTED] bíborost, hogy kérjen tőle, illetve a többiektől bocsánatot, amiért évekkkel ezelőtt [REDACTED] zaklatta őt. A tanúként vallomásában elmondta, hogy a vádlott kb. két hónapja zaklatja, hetente megjelenik a bazilikában és neki, valamint munkatársainak azt mondta cinikus hangnemben, hogy botrányt fog csinálni a szertartásokon bekiabálással, ha [REDACTED] bíboros nem kér tőle bocsánatot. Amikor telefonon kereste őt a vádlott, akkor általában azért hívta, hogy engedje be őt a plébániára. Elmondta azt is, hogy legutóbbi beszélgetésüket a vádlott rögzítette, és kitért arra is, hogy a vádlott magyar és angol nyelvű szórólapokat helyezett el a bazilika épületében, melyekben vezetőváltást követel a magyar katolikus egyház élén, a szórólapokon pedig rajta van három püspök és az érseki általános helynök neve és fényképe.

[31] Folytatólagos tanúkihallgatása során a tanú előadta, hogy a vádlott zaklató magatartása a lengyelországi események után kezdődött. Plébános lakásánál a vádlott két alkalommal jelent 2019 májusában. Első alkalommal nem engedték be, ekkor a vádlott rugdosni kezdte az ajtót, este 10 óra magasságában. Másnap ismét megjelent a vádlott, ekkor fogadta őt és arra kérte őt a vádlott, hogy álljon ki mellette és segítse őt abban, hogy [REDACTED] bíboros kérjen tőle bocsánatot. Ezen beszélgetésük alkalmával a vádlott azt mondta, hogy háborgatni fogja a szentmiséket annak érdekében, hogy minél többen szerezzenek tudomást arról, hogy vele mi történt. Kitért arra is, hogy a vádlott két alkalommal jelent meg az általa tartott szentmisén, amit nem zavart meg, de frusztrálta a jelenléte őt és a dolgozókat is. A június első keddjén tartott szentmisén a vádlott kamerázott, szeretne volna felvenni a kapcsolatot [REDACTED], de ő egy másik kijáraton át távozott, melynek során őt és [REDACTED] is frusztrálta a vádlott jelenléte, mivel aggódtak az esetleges botrány miatt. Elmondta azt is, hogy ügyében felvette a kapcsolatot [REDACTED] püspökkel arra vonatkozólag, hogy lehetőség lenne-e bocsánatot kérni a vádlottól, hogy pont kerüljön ennek a dolognak a végére, de a püspök úr nemleges választ adott, mivel ő az ügyet lezárnak tekintette.

[32] A vádlott és [REDACTED] közötti beszélgetésről felvett **hangfelvételt** szintén bizonyítékként értékelte a bíróság. A hangfelvételen 5 perc 5 másodperc tartalmú beszélgetés került rögzítésre. A felvételen hallható volt, hogy a vádlott számonkérte [REDACTED] sértettet, hogy miért nem állt ki mellette, az őt ért szexuális bántalmazás ügyének kivizsgálása során, melynek során a vádlott azt mondta, hogy „ha kell a nap huszonnégy órájában ülök az irodád elé vagy a plébániád elé és addig fogom az [REDACTED], akár téged vegzálni ezzel a

témával kapcsolatban ameddig a lelkiismeretek meg nem szólal.” Továbbá elmondta azt is, hogy „szeretném ha ezeket a mondatokat azoknak a fiataloknak, lányoknak és fiúknak is elmondanád majd egy vasárnapi ünnepi misén, akkor elhozom őket és felállok majd a szent beszéded közben és megkérdezem, hogy atyám, püspök úr, szeretném ha ezeket a mondatokat most nyilvánosság előtt is elmondaná azoknak az érintetteknek, akiknek lehetett volna változtatást elérni az életükben.”

[33] A bíróság további bizonyítékként értékelte a vádlott és ██████████ sértett tekintetében a Vodafone Magyarország Zrt.-től beszerzett **hívásforgalmi adatokat** a tényállásban szereplő időszak vonatkozásában. Eszerint 2019. március hó 29. és 2019. április hó 26. napja közötti időben a vádlott a ██████████ számú telefonjáról a Szent István Bazilika plébániájának ██████████ telefonszámot összesen négy alkalommal hívta, melyből három sikeres hívás volt. A vádlott fentiekén túlmenően telefonjáról 2019. április hó 8. és 2019. június hó 4. napja közötti időben ██████████ telefonszámát összesen 46 alkalommal hívta, 2019. április hó 8. napján 13 alkalommal, 2019. május hó 20. napján 13 alkalommal, 2019. május hó 21. napján 6 alkalommal, 2019. május hó 22. napján 6 alkalommal, 2019. május hó 31. napján 1 alkalommal, valamint 2019. június hó 4. napján 7 alkalommal, a legtöbbször a délutáni, illetve az esti órákban.

[34] ██████████ **tanú**, aki a tényállásban szereplő időszakban ██████████ titkáráként dolgozott, a nyomozás során elmondta, hogy tudomása volt arról, hogy a vádlott többször személyesen a bazilikában, illetve, ha nem tudott bejutni az atyához, akkor telefonon kereste őt. A vádlott több alkalommal nem a saját nevével jelentkezett be annak érdekében, hogy bejusson hozzá. Emlékezete szerint három olyan alkalom volt, amikor a vádlott rajta keresztül kívánt bejelentkezni az atyához, akitől előtte már halott arról, hogy van egy ilyen problémás személy. Az egyik esetben este 11 óra körüli időben azzal hívta fel a vádlott, hogy az atya lakása előtt áll és szeretne vele beszélni, de figyelmeztette a vádlottat, hogy nem ez a módja, hogy bejusson az atyához. Három-négy alkalommal járt a vádlott a Szent István Bazilikában is, ahol negatív tartalmú szórólapokat helyezett el egyházi vezetőkről, valamint a Magyar Katolikus Rádió szentmiséjén is megjelent, ahol ██████████ kívánta felvenni a kapcsolatot, de ezt kollégáival akként akadályozta meg, hogy más útvonalon távozott ██████████ a miséről. Ezt követően is telefonált a vádlott, aki ██████████ tanácsára kívánt lélegzőgondozásra jelentkezni ██████████ melyre ██████████ azt üzenté számára, hogy ha az érsekség ezt küldte számára, akkor jelentkezzen ██████████ atyánál.

[35] A tárgyaláson elmondta, hogy eleinte ██████████ említette számára, hogy a vádlott telefonon hívogatta, illetve személyesen is felkereste, majd a vádlott rajta keresztül is beszélni kívánt ██████████ kb. 4-5 alkalommal, aki az elején nyugalmas volt, majd a beszélgetés végére már követelőzőbben kérte az atyát. Ennek során volt, hogy nem a saját számáról, illetve rejtett számról érkezett be a hívás, illetve volt olyan is, hogy a vádlott nem a saját nevét mondta meg. Ezen hívásokról minden alkalommal értesítette az atyát, aki megköszönte, de nem kommentálta az egészet. Elmondta azt is, hogy javarészt ██████████ saját telefonjára érkeztek a vádlott által kezdeményezett hívások, ezért kérte, hogy számkijelzős telefonja legyen, annak érdekében, hogy be tudja azonosítani, hogy ki hívja éppen őt. Kérdésre elmondta azt is, hogy ██████████ a hivatalnál lakott, de elkülönült a lakóhelye a munkahelyétől, oda külön bejáratok vezettek, illetve a plébániának, valamint az atyának is külön vezetékű telefonja volt. Napi rutinját a vádlott miatt megváltoztatnia nem kellett.

[36] A misén történetekkel kapcsolatosan kitért arra, hogy a mise közepén érkezett jelzés arról, hogy egy fiatalember lehet, hogy meg szeretné zavarni a misét, ezért [REDACTED] kiment a vádlotthoz, akivel hosszasan beszélgetett. Azon kívül, hogy a vádlott a misén állt kb. hat méterre [REDACTED] nem csinált semmit, magatartása nem utalt arra, hogy készülne valamire, csak féltek attól, hogy valamit be akar majd mondani a mikrofonba.

[37] [REDACTED] tanú, aki a Szent István Bazilika gondnok-helyetteseként dolgozott a tényállásban szereplő időben a nyomozás során elmondta, hogy a vádlott többször megjelent az elmúlt két hónapban a bazilikában abból a célból, hogy [REDACTED] intézze el számára, hogy [REDACTED] kérjen tőle bocsánatot, illetve fogadja őt. Ezt számára is hangoztatta a vádlott, aki megjelenése alkalmával szórólapokat szórt szét a bazilikában, és mindenáron plébános úr közelébe kívánt menni, de elmondása szerint nem hagyták, hogy zaklassa [REDACTED]. Kérdésre elmondta azt is, hogy a Katolikus Rádió születésnapja alkalmából tartott szentmisét megelőző két héttel a vádlott megjelent a bazilikában, ahol szórólapokat szórt szét és megpróbálta felvenni a kapcsolatot az atyával, kérdezgette az ott dolgozókat, templomőröket, hogy hol van, mikor végez, a bazilika előtt hosszasan várakozott, az atya ajtaja előtt dörömbölt. Kitért arra is, hogy kb. még három alkalommal fordult elő, hogy megjelent a vádlott a bazilikában, szórólapokat helyezett el ott és [REDACTED] kapcsolatfelvételre törekedett, amely egy alkalommal sikerült neki, és amely beszélgetést a vádlott rögzített is. A Katolikus Rádió szentmiséjén figyelemmel kísérték a vádlottat annak érdekében, hogy nehogyan megzavarja a szertartást.

[38] A tárgyaláson a tanú fenntartotta korábbi vallomását és elmondta azt is, hogy a vádlott neki is mondta, hogy szeretne [REDACTED] beszélni, de [REDACTED] nem mondta el, hogy miről beszélt a vádlottal. Más személy elmondásából értesült arról, hogy a vádlott dörömbölt a sértett ajtaján. A Katolikus Rádió születésnapja alkalmából tartott szentmisén zavargás nem történt, [REDACTED] atya általánosságban arra kérte őket, hogy az ilyen jellegű dolgokat akadályozzák meg, a vádlott semmi okot nem adott arra, hogy intézkedni kelljen vele szemben. Kérdésére elmondta azt is, hogy olyan eset nem fordult elő, hogy misét kellett volna elhalasztani vagy máshova kellett volna mennie [REDACTED].

[39] [REDACTED] tanú a 2019. július hó 24. napján kelt beadványában és a nyomozóhatóságnál 2019. augusztus hó 1. napján előterjesztett nyilatkozatában tett feljelentést a vádlottal szemben többek között zaklatás vétsége miatt, tekintettel arra, hogy őt megfélemlítés céljából a vádlott tartósan háborgatja. Tanúként tett vallomásában előadta, hogy őt a vádlott 2015 tavaszán kereste fel, aki elmondta számára, hogy őt évekkal ezelőtt egy korábbi egyházi személy, [REDACTED] szexuálisan molesztálta, ami miatt bejelentést kívánt tenni. Ezen ügy kivizsgálása az ő feladatát képezte, ezért titkos jegyzőkönyvben felvette a vádlott és [REDACTED] vallomását, illetve szembesítette a feleket, valamint meghallgatta az általuk megnevezett tanúkat is. Ennek eredményeként 2016 augusztusában [REDACTED] eltiltották a papi tevékenységének folytatásától az ügy lezárásáig. Ennek érdekében fel kellett terjeszteni az ügyet Rómába, mivel ott döntötték el, hogy milyen büntetést kapjon az egyházi személy. A vádlott ezen időszakban sérelmezte, hogy [REDACTED] továbbra is részt vett nyilvános egyházi rendezvényeken, fiatal közösségekben, táborokban és ezekről fényképeket posztolt a közösségi oldalán. [REDACTED] végül a pápa laikusi állapotba helyezte, azaz a papi szolgálattól eltiltotta. A vádlott azonban ezen eredménnyel nem volt megelégedve, 2017 nyarán megjelent az érsekségen, ahonnan csak rendőri intézkedést követően távozott. Kitért arra is, hogy a vádlott az elmúlt egy évben több alkalommal is felkereste az egyházmegye alkalmazottait, annak érdekében, hogy [REDACTED] bíborossal felvegye a kapcsolatot, de arra

tekintettel, hogy ők az ügyet lezárták, részükről mindent megtettek, illetve feljelentést tettek a hatóság felé, ezért az üggyel a továbbiakban nem kívántak foglalkozni. A vádlottal kapcsolatosan elmondta azt is, hogy erőszakos, a maga igazát folyamatosan súlykoló személy, bocsánatkérést követelt tőlük, amire részéről korábban már sor került, illetve [REDACTED] is bocsánatot kért tőle [REDACTED] tettei miatt. Kérdésre elmondta azt is, hogy saját elérhetőségét ő adta meg a vádlott számára, de az az interneten is megtalálható volt. A vádlott zaklató magatartása álláspontja szerint azzal valósult meg, hogy lelki zsarolásban tartotta őt a saját hívószámáról küldött üzeneteivel, illetve telefonon keresztüli üzeneteiben a misék megsértésével fenyegetőzött, valamint a bazilikában róla, illetve más egyházi személyekről, lejáratusuk érdekében röplapokat terjesztett. Emellett tudomása szerint [REDACTED] püspök ajtáját is rugdosta a vádlott.

[40] A tárgyaláson a tanú fenntartva korábbi vallomását, elmondta, hogy a vádbeli időszakban a vádlott viselkedése miatt szükségesnek tartotta a feljelentést megtételét, azonban hangsúlyozta, hogy mivel a vádlott tőle bocsánatot kért utóbb, ezért nem kívánta a megbüntetését. Kérdésre elmondta azt is, hogy részükről ez egy befejezett ügy volt, melyben a vádlott igaza bizonyosodott be, de ez a vádlottnak nem volt elegendő. Ettől függetlenül ebben az ügyben többet nem tudott az egyház megtenni. Elmondta azt is, hogy általában körlevelek formájában adnak információt egy üggyel kapcsolatosan, jelen ügyben az egyház egy közleményt is kiadott, melyben közölték, hogy milyen ügyben, melyik pap lett felfüggesztve. Emellett arról is tájékoztatta telefonon keresztül a vádlottat, hogy az ügye befejeződött és a pápa [REDACTED] felfüggesztette. A vádlottól szóban is bocsánatot kért és azt is elmondta neki, hogy többet ne hívja, mert nem tud többet tenni az ügyben. Véleménye szerint egyértelműen közölte vele, hogy hagyjon fel a viselkedésével. Ennek ellenére többször hívta őt a vádlott, hogy kérjenek tőle bocsánatot, de egy idő után fel sem vette neki a telefonját. Véleménye szerint, a vádlott sms üzenetei és az általa kirakott szórólapok alapján egyértelműen levehető volt, hogy botrányt akar csinálni. Az utolsó üzenetét a vádlott 2019 augusztusában küldte, melyben bocsánatot kért tőle, ezután a megkeresései megszűntek.

[41] Nyilatkozott arról is a tanú, hogy lakó, illetve munkahelye elkülönült egymástól, de nincs külön hivatali ideje. Az általa használt telefont a hivatal fizette számára. Arra nem emlékezett, hogy 2019 áprilisa után beszélt volna a vádlottal telefonon, azt viszont mondhatta, hogy ne kapcsolják a vádlottat a kollégái, mert nem volt ideje vele foglalkozni. Amikor az ügy Rómában volt, akkor mondta a vádlottnak, hogy ne hívja többet és tartsa be a szabályokat.

[42] A bíróság további bizonyítékként értékelte a vádlott és [REDACTED] sértett tekintetében a Vodafone Magyarország Zrt.-től beszerzett **hívásforgalmi adatokat** a tényállásban szereplő időszak vonatkozásában. Eszerint 2019. április hó 4. és 2019. június hó 12. napja közötti időben a vádlott a [REDACTED] számú telefonjáról az [REDACTED] telefonszámot összesen húsz alkalommal hívta, 2019. április hó 4. napján 1 alkalommal, 2019. április hó 9. napján 3 alkalommal, 2019. április hó 10., 2019. április hó 11., 2019. április hó 12. napján 1-1 alkalommal, 2019. április hó 15. napján 6 alkalommal, 2019. április hó 17. napján 2 alkalommal, 2019. május hó 3. napján 1 alkalommal, 2019. június hó 9. napján 1 alkalommal, 2019. június hó 12. napján 3 alkalommal, mely hívások sikeresek voltak.

[43] A vádlott fentiekén túlmenően telefonjáról 2019. június hó 12. és 2019. július hó 15. napja közötti időben [REDACTED] telefonszámát összesen 6 alkalommal

hívta, 2019. június hó 12. napján, illetve számára 31 db. sms-üzenetet küldött, 2019. június hó 12. napján, 2019. június hó 15. napján, illetve 2019. július hó 15. napján.

[44] Szintén bizonyítékként értékelte a bíróság a vádlott e-mail címéről [REDACTED] címzett **elektronikus leveleit**. Eszerint a vádlott 2019. július hó 15. napján és 2019. július hó 29. napján küldött, összesen 6 db. elektronikus levelében arra hívta fel [REDACTED] hogy amennyiben nem kérnek tőle bocsánatot az ügykezelésének sajátosságai miatt, illetve nem biztosítják arról, hogy kivizsgálják [REDACTED] 2003-as ügykezelését, akkor a bíboros úr nyilvános szertartásain, illetve [REDACTED] püspök beiktatásán nyilvánosan, a szertartáson fogja erre megkérni a hívek előtt. Ezután a vádlott 2019. augusztus hó 9. napján is küldött elektronikus üzenetet [REDACTED] részére, melyben továbbra is várta bocsánatkérését a sértettnek, valamint kilátásba helyezte, hogy [REDACTED] püspök beiktatásán többed magával fogják megkérdezni őket erről a szertartáson.

[45] [REDACTED] tanú, aki [REDACTED] titkárőjeként dolgozott a nyomozás során elmondta, hogy a vádlott „molesztálási” ügyével tisztában volt, többször beszélt vele telefonon, mivel [REDACTED] telefonhívásai első körben hozzá futottak be. A vádlott, 2016 májusától kezdődően, néhány hónap kihagyással, folyamatosan hívta őket az ügyét érintően, valamint [REDACTED] sms és e-mail üzeneteket is küldött. E körben elmondta azt is, hogy a telefonhívásai a vádlottnak arra irányultak, hogy az általa óhajtott bocsánatkérést kikényszerítse hol [REDACTED], hol [REDACTED], illetve [REDACTED]. A vádlott ennek során mindig a sajtóval, illetve a nyilvánossággal fenyegetőzött, illetve azzal, hogy meg fogja zavarni a szentmiséket. Kitért arra is, hogy 2019. július hó 10 és 2019. július hó 25. napja között 6 db. sms-t küldött a vádlott [REDACTED]nak, ami [REDACTED] számára nagyon zavaró volt, melyek között volt olyan sms is, ami esete 10 óra után érkezett. Ezen sms-eket számára [REDACTED] küldte el, akit nagyon zavarta és bántotta a kialakult helyzet, hiszen segítő szándékkal fordult a vádlotthoz, de félt attól, hogy meddig fajulhat még el ez a dolog és, hogy a vádlott mikor bukkan fel megint valamivel.

[46] A tárgyaláson a tanú elmondta, hogy 2016. évben kezdődtek a vádlott részéről a telefonos megkeresések, ami inkább időszakos jellegű volt, de 2019-ben igen gyakorivá vált. Volt olyan, hogy egy nap több alkalommal is hívta őket a vádlott, melynek során [REDACTED] kereste és kérdezte, hogy hol tudja elérni. Személyesen számára az atya nem mondta, hogy ne kapcsolja a vádlottat, arra kérte, hogy adja át a vádlottnak, hogy a mobilján keresse. Kitért arra is, hogy nagyon zavarta ez az ügy [REDACTED], de a vádlott kéréseit nem tudta teljesíteni, nem tudta mit tegyen.

[47] [REDACTED] tanú, aki a Főegyházmegyei hivatal adminisztrátoraként dolgozott, a nyomozás során elmondta, hogy a vádlottal több alkalommal beszélt telefonon 2015-2016 év tavaszától kezdődően, melynek során [REDACTED], illetve [REDACTED] kívánta felvenni a kapcsolatot. Kitért arra is, hogy a 2019. június hó 4. napján tartott szentmisén a vádlott megjelent a Szent István Bazilikában és a kijáratához állva kijelentette, hogy [REDACTED] kíván beszélni, ekkor történt, hogy a [REDACTED] a hátsó kijáraton kellett távoznia.

[48] A tárgyaláson a tanú elmondta azt is, hogy a vádlott hívásai után minden alkalommal jelezte a megkeresést az illetékes fél felé, melyre különösebb reakciót nem kapott, elmondása szerint elfogadták, hogy ez egy napi szintű zaklatás, ugyanis a vádlottnak nem volt elég, hogy

az öt molesztáló pap fel lett függesztve. Kérdésre elmondta azt is, hogy a szentmisén történekről a kollegáitól halott, személyesen nem vett részt azon.

[49] ██████████ tanú, aki a Főegyházmegyei hivatalban gondnokként dolgozott, a nyomozás során elmondta, hogy a 2019. júniusában tartott szentmisén találkozott a vádlottal a Szent István Bazilikában, ahol a vádlott testtartásából azt lehetett látni, hogy valamire készül, de a misét nem zavarta meg.

[50] ██████████ tanú, aki az Esztergom-Budapest Főegyházmegye sajtóreferenseként dolgozott, a nyomozás során elmondta, hogy tudott arról, hogy a ██████████ ██████████ zaklatta annak érdekében, hogy ██████████ bíboros kérjen tőle bocsánatot. Ennek érdekében ██████████ telefonon is zaklatta, valamint ██████████ ajtaját rugdosta, illetve a bazilikában szórólapokat helyezett el, mely információkról az érintettek számoltak be neki. A 2019. június hó 4. napján tartott szentmisén szintén megjelent a vádlott, ahol attól lehetett tartani, hogy megzavarja a misét, de erre nem került sor.

[51] A bíróság bizonyítékként értékelte az Esztergom-Budapest Főegyházmegye 2016. október 6. napján közzétett „Igazság adás PA-nak” című közleményét, melyben tájékoztatást adtak arról, hogy mindennemű papi tevékenységtől eltiltották azt a személyt, aki kiskorúakkal kapcsolatos erotikus jellegű, túlzott bizalmaskodás körébe tartozó büntetendő cselekményt követett el.

[52] A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a tényállásban foglaltakat, így a vádlott általi telefonhívások, sms és email üzenetek gyakoriságát, tartalmát ██████████ sértett személyes felkereséseit, illetve a vele folytatott beszélgetés tartalmát a sértettek, a tanúk, a híváslista adatok, a hangfelvétel, illetve az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékok alapján állapította meg kétséget kizáró módon, melynek tényét a vádlott sem vitatta.

[53] Szintén megállapítható volt a tudati tények körében, hogy a vádlott tisztában volt azzal, hogy az általa előterjesztett panaszt miként bírálták el az egyházi eljárás során, illetve azzal is, hogy tőle ██████████ illetve ██████████ sértettek is bocsánatot kértek, az őt gyermekkorában molesztáló személyt a papi tevékenységtől eltiltották. A vádlott tehát egy lezárult eljárás eredményének a felé, illetve a kívül világ felé történt kommunikációjának a mikéntjével nem volt megelégedve és ezért további intézkedést, illetve hathatósabb elégtételt várt el a katolikus egyháztól (illetve annak hazai vezetőjétől) egyrészt személyes motivációja, de legfőként az ilyen jellegű ügyek kezelésének a megváltoztatása, azaz a köz érdekében, egyfajta „ügyvivőként”.

[54] Emellett a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az is konstataálható volt, hogy a sértettek tudomással bírtak arról, hogy őket a vádlott telekommunikációs eszközök útján a tényállásban szereplő időben rendszeresen hívta, illetve ██████████ sértettet személyesen is kereste, akaratuk ellenére. Ezt a sértettek személyi titkárai, ██████████, illetve ██████████, illetve ██████████ tanúk is megerősítették. ██████████ sértett pontosan a vádlotti megkeresések hatása miatt számkijelzős telefont igényelt annak érdekében, hogy tudja ki hívja őt, emellett a vádlott személyes megjelenései alkalmával nem kívánta fogadni őt, majd találkozásuk során egyértelműen a tudára adta, hogy nem tudja teljesíteni az általa kért segítséget. ██████████ sértettet a hívások tényéről ██████████ tájékoztatta, illetve maga a sértett nyilatkozott arról, hogy a vádlottal már korábban közölte, hogy a panaszával kapcsolatosan ne keresse, mert nem tud többet tenni az ügyben.

[55] A bíróság a vádirati tényállástól annyiban állapított meg eltérő tényállást, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján pontosította a vádlotti megkeresések számát, illetve a vádlott cselekvőségét.

[56] Egyebekben a rendelkezésre álló bizonyítékok valóságosága, hitelt érdemlősége felől ésszerű kétely nem merült fel, azok egymást alátámasztották és kiegészítették, mely alapján a tényállásban foglaltak kétséget kizáróan megállapíthatóak voltak, ezért bíróság a védő által a további tanúk kihallgatására, iratok beszerzésére, hangfelvétel lejátszására vonatkozó bizonyítási indítványokat szükségtelennek tekintette, hiszen azok közvetlen módon nem a vád tárgyává tett cselekményekre vonatkoztak, a vádlotti motiváció tekintetében pedig a releváns tények más módon kellően bizonyítást nyertek.

IV.

[57] A Btk. 222. § (1) bekezdése szerint, aki abból a célból, hogy más megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen vagy tartósan háborgatja, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[58] Előjáróban indokolt rámutatni arra, hogy a zaklatás tényállásának védendő jogi tárgya a magánélet háborítatlanságához fűződő jog. Mivel az Alaptörvény 28. cikke alapján, a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik, ezért először indokolt kitérni a zaklatás alapjogi hátterére.

[59] Az Alkotmánybíróság a 32/2013. (XI. 22.) AB határozatában kifejtette, hogy az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése átfogóan védi a magánszférát: az egyén magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét. A magánszféra lényegi fogalmi eleme, hogy az érintett akarata ellenére mások oda ne hatolhassanak be, illetőleg be se tekinthessenek (36/2005. (X. 5.) AB határozat). Rámutatott továbbá arra is, hogy az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében biztosított magánszférához való jog és az Alaptörvény II. cikke által garantált emberi méltósághoz való jog között különösen szoros a kapcsolat, a magánszféra védelmét az emberi méltóság egyik alapjaként határozta meg.

[60] Ezen alapjog védelme érdekében az államnak alkotmányos kötelessége olyan jogi feltételeket teremteni a polgárai számára, amelyek között biztosított a magánszférához való jog érvényesülése és védelme. Ahogy ezt a zaklatás törvényi tényállását kodifikáló 2007. évi CLXII. törvény indokolása kifejtette, az államnak nemcsak a hatóságoknak a magánszférába való illetéktelen beavatkozásával szemben kell védelmet nyújtania, hanem egymással szemben is meg kell védenie a polgárait.

[61] A Büntető Törvénykönyv határozza meg tehát jogrendszerünkben ezen kiemelt fontosságú alapjog védelmének hatókörét, ezért annak fogalmi elemeit (a nyelvtani értelmük adta keretei között) oly módon szükséges értelmezni, hogy az Alaptörvény már említett rendelkezései, illetve az Alkotmánybíróság e körben kifejtett gyakorlata megfelelően érvényesüljön.

[62] A zaklatás jelen ügyben vizsgálandó releváns elkövetési magatartása a más személy háborgatása, annak elkövetési módja pedig a rendszeresség vagy a tartósság. Háborgatás, mint

gyűjtőkategória alatt a bírói gyakorlat olyan tevőleges magatartást ért, amely felöli mindazon változatos magatartási formákat, amelyek révén az elkövető a sértett magánéletét, mindennapi életvitelét zavarja, nyugtalanítja vagy feldúlja, tehát a pszichésen ható, lelkiileg gyötrő magatartásokat.

[63] Ilyen jellegű cselekménynek tekinti a kommentár irodalom a telefonhívásokat, sms és email üzeneteket, illetve a sértett lakása vagy munkahelye előtti gyakori megjelenést, a kapcsolatteremtés egyoldalú, tolakodó megkísérlését, továbbá azt is, ha valaki másnak borítékban lezárt porokat küld, függetlenül attól, hogy az így elküldött anyag mérgező avagy nem [Akác Zoltán - Kónya István (szerk.): Magyar Büntetőjog, Kommentár a gyakorlat számára, Hvg-Orac, Budapest, 2013. 837. o.].

[64] A háborgatás rendszeressége rövid időközönként ismétlődő, míg a tartós elkövetési mód hosszabb, időben elhúzódó magatartást jelent. E körben rámutat arra a bíróság, hogy a bírói gyakorlat (EBH2017. B.17. és BH2020. 195. számon közzétett eseti döntés) szerint a rendszeresség nem a köztes időtartam hosszát, hanem az alkalmosság megállapításának kizártságát feltételező fogalom. Jelentésértartalma több, mint ismétlődés, magában hordja ugyanis az elkövetőnek az egyes alkalmakat összekapcsoló tudatállapotát: az elkövető „rendszer csinál” magatartásából, magatartása nem rendkívüli, tehát legalább két elkövetés esetében is megállapítható.

[65] A bíróság álláspontja szerint a zaklatás bűncselekménye tekintetében (annak sajátosságaira figyelemmel) a háborgatás akkor tekinthető rendszeresnek, ha előre nem meghatározható, de nagyobb számú, az alkalmosság kizáró, hosszabb időintervallumon belül, időről időre – akár nagyobb időközökkel is megszakítottan – visszatérő jellegű. A rendszeresség tehát nem egyenlő a pusztán ismételtséggel, hanem annál mennyiségileg többet jelent.

[66] Mivel a zaklatás immateriális bűncselekményként eredményt nem tartalmaz, ezért, ahogy erre helyesen a BH2011. 302. számon közzétett eseti döntés is rámutatott, nem szükséges, hogy azok tartalmáról a sértett egyáltalán tudomást szerezzen, illetve, hogy a sértettben ténylegesen félelem keletkezzen, avagy magánélete vagy mindennapi életvitelének a beavatkozás következtében megváltozzon, elegendő, ha az elkövető magatartása erre alkalmas. Ily módon indifferens a magatartás irányultsága is, annak pozitív vagy negatív hangvétele. Adott esetben tehát telefonhívások fogadása, vagy üzenetek elolvasása nélkül is megvalósul a bűncselekmény, ha a kapcsolatfelvételre irányuló magatartás a sértett megfélemlítését vagy a magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe való önkényes beavatkozásának céljával történik.

[67] Mivel a háborgatás fent vázolt fogalma, implicite magában hordozza azt a célt is, hogy a sértett életébe az elkövető beavatkozzon, a bíróság álláspontja szerint annak önkényes jellegének van meghatározó jelentősége. Ha tehát a beavatkozás az elkövető által kezdeményezett és a sértett által visszautasított vagy nem kívánt, abban az esetben az önkényesség megállapítható. Ebből következőleg az elkövető tudattartalmának szükségszerűen ki kell terjednie arra is, hogy a sértett akarata ellenére valósítja meg beavatkozó cselekményét. Nyilvánvalóan nem tekinthető önkényesnek a beavatkozás, ha az jogilag szabályozott eljárás keretében és megengedett módon történik meg.

[68] A bíróság a fent kifejtettekre is tekintettel arra a következtetésre jutott, hogy jelen ügyben a vádlott által tanúsított magatartás kimerítette a zaklatás törvényi tényállását mindkét sértett tekintetében.

[69] A vádlott ugyanis azzal a cselekményével, hogy ██████████ sértettet bő két hónapon keresztül részben a munkahelyi, részben az otthoni telefonján rendszeresen, alkalmanként többször hívta a délutáni és esti órákban, illetve többször megjelent a munkahelyét jelentő Szent István Bazilikában és ott kapcsolatba kívánt vele lépni és rá nézve, negatív tartalmú szórólapokat helyezett el, valamint lakásánál két alkalommal is felkereste akarata ellenére, melynek során közölte is vele a vádlott, hogy a célja eléréséig „vegzálni” fogja, egyértelműen őt rendszeresen háborgatta. Ugyanerre a következtetésre jutott a bíróság ██████████ sértett tekintetében is, a vádlott őt is hosszabb időn át, három hónapon keresztül tartó időben rendszeresen kereste munkahelyi telefonján annak ellenére, hogy a sértett szintén nem akart vele kapcsolatba lépni, majd mobiltelefonján is hívta és sms-üzeneteket, illetve e-mail üzeneteket is küldött számára nyomatékos módon hangot adva kérésének. E körben rámutat arra a bíróság, hogy a vádlott által mindkét sértett irányába tett azon kijelentése, miszerint ha a kérésének nem tesznek eleget, erre a szentmisén személyesen fogja őket megkérni, a nyilvánosság előtt gyakorolt hivatásuknak a megzavarását vetítette elő, ami szintén lelki teherként nehezedett rájuk.

[70] Ezen vádlotti cselekményeket a bíróság nem egyenként, kiragadott módon, hanem sorozat jellegüket figyelembe véve, összességükben, a sértettekre gyakorolt összhatásukban vizsgálta, melynek alapján úgy ítélte meg, hogy a jogalkotó által megkívánt és már a társadalomra veszélyességet jelentő pszichikai tehernek nem csak a lehetősége állt fenn, hanem ténylegesen ki is alakult a sértetteknel azok módjára és rendszeres jellegükre tekintettel.

[71] Az is kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a vádlott önkényesen avatkozott be a sértettek mindennapi életvitelébe, ugyanis az egyrészt akarata ellenére történt, mellyel a vádlott tisztában volt, illetve azt nyomás gyakorlásként alkalmazta az általa elérni kívánt cél (további intézkedések megtétele illetve hathatósabb elégtétel biztosítása a katolikus egyháztól) kikényszerítése érdekében, melynek jogszabályi alapja, illetve ilyen módon erkölcsi alapja sem volt.

[72] Kitér arra a bíróság, figyelembe véve az Alaptörvény VII. cikkének (3) bekezdést, hogy az autonómia elve miatt az egyházak irányítására, felügyeletére az állam nem hozhat létre szervet és az egyház hitelvei és belső szabályai, illetve szervei által hozott határozatok érvényre juttatására állami kényszer nem alkalmazható, azokat az állami hatóságok nem vizsgálhatják. Tehát nincs arra jogszabályi lehetőség, hogy egy panaszos egy egyházi eljárásban kikényszerítsen egy konkrét döntést, állásfoglalást, tájékoztatást, ellentétben az állami szervek esetében, ahol egy adott szerv „hallgatása” során a kérelmezőnek erre jogilag szabályozott eljárásban adott esetben lehetősége lehet.

[73] Fentiektől függetlenül a vádlott azzal a magatartásával, hogy saját esetével a nyilvánosság elé állt és azon törekvésének a kifejtése, hogy a gyermekeket ért szexuális bántalmazási ügyek feltárása és kezelési módjának a megváltoztatása szükséges, társadalmilag hasznos magatartásként értékelhető. Ám a vádlott a sértettek irányába tanúsított magatartásával nem tartotta be a büntetőjog előírásait, így tudatában kellett lennie annak kockázatával, hogy ez jogilag szankcionálható. A büntetőjogi felelősség alóli mentességre

kizárólag azon az alapon nem lehet hivatkozni, hogy a kérdéses bűncselekményt közérdekű céljának teljesítése során követte el. Tehát háborgató magatartásai egyértelműen önkényesek voltak.

[74] Mindezekre tekintettel a bíróság [REDACTED] vádlottat bűnösnek mondta ki, két rendbeli a Btk. 222. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő zaklatás vétségében.

V.

[75] A vádlottal szemben alkalmazandó joghátrány megválasztásakor a bíróság nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a vádlott büntetlen előéletét, valamint a cselekmény elkövetése óta eltelt, a büntetési tétel felső határát meghaladó időmúlást, ami a vádlottnak nem volt felróható. Szintén enyhítő körülmény volt, hogy [REDACTED] sértett megbocsátott a vádlottnak, megbüntetését nem kérte. Súlyosító körülményt a bíróság nem észlelt.

[76] A fentiekre tekintettel a bíróság a Btk. 80. §-ában foglalt büntetéskiszabási elveket és a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célokat figyelembe véve arra a következtetésre jutott, hogy a vádlottal szemben szükségtelen büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása, ezért őt a Btk. 64. § (1) bekezdése alapján, egységes intézkedésként megrovásban részesítette.

[77] A bíróság álláspontja szerint ezen szankció szükséges, ugyanakkor elegendő is ahhoz, hogy a vádlottat további hasonló bűncselekmények elkövetésétől visszatartsa és jogkövető magatartás kialakítására ösztönözze. A megrovás alkalmazásával a bíróság kifejezte rosszallását és felszólította a vádlottat arra, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

[REDACTED] 2022. május hó 5. napján

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]